

Sekiz İşli Ahtapot

Yavuz DEMİRKIRAN

Sekiz İşli Ahtapot

Yavuz DEMİRKİRAN

Güneş ışınlarının dalgalar üzerinde dans ettiği parlak mavi denizde, ahtapot Oscar yaşırdı. Soluk vantuzlu sekiz güçlü kolu ve yumuşak mor çillerle kaplı mercan turuncusu bir gövdesi vardı. Büyük, yuvarlak kehribar gözleri enerjiyle ışıldardı. Oscar mercan kasabasındaki herkese yardım etmeyi severdi ve her zaman yapacak yeni bir şey arardı.

Bir sabah Oscar büyük bir fikirle uyandı. "Sekiz kolum var!" dedi. "Bu, aynı anda sekiz iş yapabileceğim anlamına gelir!" Küçük çizgili önlüğünü, boya sıçramış şapkasını ve küçük çantasını taktı. Bir kolunun altına küçük bir orkestra değneği sıkıştırdı. "Aşçı, ressam, bahçıvan, müzisyen, kütüphaneci, terzi, inşaatçı ve teslimat yardımcısı olacağım!"

Oscar kasaba meydanına yüzdü ve planını duyurdu. "Ne harika!" dedi deniz canlıları. Kısa süre sonra Oscar meşguldü. İki koluyla yosun çorbası pişirdi. İki koluyla bir duvar resmi yaptı. İki koluyla deniz kabuğu çiçekleri dikti. İki koluyla bir kabuk boynuzunda müzik çaldı. Değneğini sallayıp gülümsedi, ama kolları şimdiden yorulmaya başlamıştı.

İlk günler heyecan vericiydi. Oscar bir koluyla krep çevirip diğeriyle çivi çaktı. Bir balığa atkı dikti ve kütüphanede kitapları düzenledi. En uzak mercan mağaralarına paketler götürdü. Herkes alkışlayıp "Oscar, harikasın!" dedi. Oscar parladı, ama kehribar gözleri biraz sönükleşti. Durmak istemiyordu.

Sonra Oscar kendini bitkin hissetmeye başladı. Kolları ağrıyor, gülümsemesi sarkıyordu. Bir sabah pasta siparişini karıştırdı. Deniz kaplumbağasının partisine götürmesi gereken doğum günü pastasını kütüphaneye götürdü. "Sürpriz!" diye bağırdı, ama kütüphaneci şaşkın göründü. "O pasta Bubble'ın doğum günüsü için!" dedi. Oscar'ın çilleri soldu.

Kütüphanede denizatı Pip, Oscar'ın yorgun gözlerini fark etti. "Oscar, iyi misin?" diye nazıkçe sordu. "Her şeyi yapmak zorundayım," dedi Oscar. "Ama sürekli hata yapıyorum." Pip yaklaştı. "Kimse her şeyi tek başına yapmak zorunda değil," dedi. "Sekiz kolun olsa bile dinlenmeye ve yardıma ihtiyacın var." Oscar iç çekti. Haklı olduğunu biliyordu, ama nasıl duracağını bilmiyordu.

Tam o sırada deniz kaplumbağası Bubble geldi. "O pasta benim partim içindi!" dedi sıcak bir gülümsemeyle. "Ama endişelenme Oscar. Bunu düzeltebiliriz." Bubble pastayı alıp kütüphane masasına koydu. "Burada kutlayalım," dedi. "Ve Oscar, bitkin görünüyorsun. Neden oturup dinlenmiyorsun?" Oscar hayır demek istedi, ama kolları erişte gibi hissettiriyordu.

Oscar çalışmaya devam etmeye çalıştı, ama hataları daha da komikleşti. Bir balığın kuyruğunu çorbayla boyadı. Çekiçle müzik çalmaya çalıştı. Bir kitap dikip atkırı rafa kaldırdı. Arkadaşları nazıkçe kıkırdadı, ama Oscar utanç duydu. "Anlamıyorum," dedi. "Sekiz kolum var, ama bugün hiçbir şeyi doğru yapamıyorum." Pip kolunu okşadı. "Dinlenmen gerek," dedi.

Bubble, Oscar'ı bir kenara çekti. "Teslimatlara ben yardım edeyim," dedi. "Yüzgeçlerim ve sağlam bir kabuğum var. Ben de bir şeyler taşıyabilirim." Pip, "Kütüphane kitaplarını ben düzenleyebilirim. Küçüğüm ama düzenlemede iyiyim," dedi. Oscar arkadaşlarına baktı. "Ama sekiz işin hepsini benim yapmam gerekiyor," dedi. "Neden?" diye sordu Bubble. "Çünkü sekiz kolum var?" dedi Oscar. "Aynen," dedi Bubble. "Ama bu, yapmak zorunda olduğun anlamına gelmez."

Oscar bunu düşündü. Kolları yorgundu ve kafası bulanıktı. "Kimseyi hayal kırıklığına uğratmak istemedim," dedi. "Ve şimdi ortalığı karıştırdım." Bubble gülümsedi. "Bizi hayal kırıklığına uğratmadın. Yardımını seviyoruz, ama seni daha çok seviyoruz. Ve kimse her şeyi tek başına yapmak zorunda değil. Sekiz kollu bir ahtapot bile." Oscar göğsünde sıcak bir his duydu. "Sanırım dinlenmeye ihtiyacım var," dedi.

Böylece Oscar yumuşak bir süngerin üzerine uzandı. Kolları etrafına sıcak bir battaniye gibi sarıldı. Pip ve Bubble işlerini devraldı. Pip kitapları düzenledi ve bir atkı dikti. Bubble sağlam yüzgeçleriyle paketleri götürdü. Diğer deniz canlıları da yardım etti. Aşçı çorba yaptı, bahçıvan çiçek dikti ve müzisyen yumuşak bir melodi çaldı. Oscar izledi ve dinlendi; kehribar gözleri yavaşça yeniden parladı.

İyi bir dinlenmeden sonra Oscar çok daha iyi hissetti. Sekiz kolunu gerdi. "Teşekkür ederim," dedi arkadaşlarına. "Önemli bir şey öğrendim. Her şeyi tek başına yapmak benim için bile çok fazla. Dinlenmeye ve yardıma ihtiyacım var." Bubble başını salladı. "Denge de en az çok çalışmak kadar önemli," dedi. "Ve işleri paylaşmak onları daha eğlenceli yapar." Oscar gülümsedi. "Bir fikrim var!"

Oscar arkadaşlarını topladı. "İşleri paylaşalım," dedi. "Hâlâ bazılarını yapabilirim, ama hepsini birden değil." Böylece bir plan yaptılar. Oscar aşçı ve ressam olacaktı. Pip kütüphaneci ve terzi olacaktı. Bubble teslimat yardımcısı ve inşaatçı olacaktı. Müzisyen ve bahçıvan da yardım etmekten mutluydu. Herkesin bir işi vardı ve herkesin dinlenmeye zamanı vardı.

Ertesi gün Oscar iki koluyla büyük bir tencere çorba pişirdi ve iki koluyla parlak bir duvar resmi yaptı. Diğer kollarını arkadaşlarına yardım etmek ve mola vermek için kullandı. Pip ve Bubble ile oynamaya bile zamanı oldu. "Bu çok daha iyi," dedi. "İşlerimi iyi yapabiliyorum ve hâlâ eğlenmek için enerjim var." Arkadaşları sevinçle bağırdı. Oscar'ın mercan turuncusu derisi mutlulukla parladı.

O günden sonra Oscar işiyle dinlenmesi arasında denge kurmayı hatırladı. Hâlâ sekiz kolu vardı, ama her şeyi aynı anda yapmaya çalışmıyordu. Yorgun hissettiğinde dinlenirdi. Biri yardıma ihtiyaç duyduğunda görevi paylaşırdı. Mercan kasabası daha da mutlu oldu, çünkü herkes birlikte çalışıyor ve birbirine göz kulak oluyordu. Ve Oscar dinlenmenin de en az çok çalışmak kadar önemli olduğunu öğrendi.

Bir akşam Oscar, Pip ve Bubble ile oturup gün batımını izledi. "Eskiden sekiz kolun sekiz iş anlamına geldiğini düşünürdüm," dedi. "Ama şimdi biliyorum ki dinlenmek ve arkadaşlar da aynı derecede önemli." Pip gülümsedi. "Ve sen hâlâ denizdeki en iyi ahtapotsun," dedi. Bubble başını salladı. "Çünkü dengeyi öğrendin," dedi. Oscar gülümsedi, mutlu ve dinlenmişti. Ve hepsi oynamaya ve dinlenmeye bolca zamanlarıyla mutlu mesut yaşadılar.